

har været Regeringen saa overmaade meget om at gøre at give sit Bidrag til Løsningen af det, som Ministeriets Chef har benævnt som en absolut ubetinget Opgave at faa løst, nemlig dette Skattelovsspørgsmaal, at vi ikke have koblet noget Forslag sammen med noget andet Forslag, naar der ikke var en indre organisk Forbindelse mellem dem, og det er der ikke mellem dette Lovforslag om Kommuneskatter og noget af de andre Forslag. Derimod er der i Henseende til Statsbidraget fra Regeringens Side ønsket at give dette et Udtryk, at man ikke vilde foreslaa Rigsdagen at yde et stort Bidrag af Statskassen til Lættelse for Kommunerne, medmindre man opnaaede visse Forbedringer i den kommunale Beskatning, saaledes altsaa, at hvis man vedtager Regeringens Forslag om et Statsbidrag, saa blive de af det ærede Medlem nævnte Bestemmelser gældende, men hvis man bliver enig om en Kommuneskattelov, falde samtlige de Bestemmelser, som ere indelioldte i Lovforslaget om Statsbidraget til Kommunerne, bort ganske af sig selv, idet denne Lov som en blivende Lov, en Lov af permanent Beskaffenhed, indeholder det fornødne. Hvis man derimod ikke bliver enig om Loven om Kommuneskatter, saa er det Meningen, at der ved Loven om Statsbidraget skulde skaffes Garantier for, at der virkelig fandt en Fiksering eller en Maksimering af de kommunale Hartkornsskatter Sted, idet det jo med Rette er blevet gjort gældende, at den stadige Stigen af de kommunale Hartkornsskatter repræsenterer en Slags Opspising af de paagældende Ejendommens Værdi, som man meget gerne ønsker at sætte en Grænse for, og det skulde altsaa Bidraget fra Staten hjælpe til. Saa er det rimeligt, at man i den Henseende har truffet Bestemmelser i Statsbidragsforslaget, Bestemmelser, som imidlertid alle til Hobe falde bort, hvis vi faa en Lov om Kommuneskat. Da der nu er god Udsigt til, at der kan opnaas Enighed om denne, og da det ærede Medlem har erklæret disse Regler om Taksation for at være bedre end Reglerne i det andet Forslag — jeg har rigtignok ment, at de vare ganske de samme — tror jeg ikke, at der derigennem kunde opstaa nogen Vanskelighed. De Smaa-

spørgsmaal, som det ærede Medlem til Slutning kom frem med angaaende selve disse Bestemmelser om Taksationen, glædede mig for saa vidt, som det er den Slags Bemærkninger, man kun fremsætter ved en 1ste Behandling, naar man ikke har saa overordentlig meget at sige i vigtigere Henseender. Det glædede mig, fordi det ærede Medlem derved tilkendegav, at han ikke har haft andet end det, han allerede har fremført, at indvende imod Lovforslaget i sin Almindelighed, og saa tænker jeg nok, at disse mere eller mindre redaktionelle Ændringer ville kunne tilvebringes ogsaa i Overensstemmelse med det ærede Medlems Ønsker. Jeg skal i alt Fald i den Henseende være overmaade medgørlig.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) ligesom ogsaa det ærede kongevalgte Medlem (Estrup) have udtalt sig i det hele anerkendende — i øvrigt var ogsaa den sidste ærede Taler relativt anerkendende — over for Lovforslaget, og det kan jo kun glæde mig. Jeg er enig med det ærede 12te kongevalgte Medlem i, at en fornuftig Lov om vore Kommuneskatter vil have langt større Betydning end den Hjælp, der kan bringes Landbruget og Landkommunerne gennem de store Statsskatteforslag, men paa den anden Side mener jeg, at den venlige Haand, der gennem en sliq Lov udstrækkes til Landbefolkningen, har sin store Betydning; selv om man maa erkende, at med disse — enten det nu bliver 10 eller 14 Kr. pr. Td. Hartkorn — redder man ikke det danske Landbrug, hvis det skulde være galt fat med det, har det dog sin store Betydning, at man arbejder for at tilvejebringe en saadan Hjælp; navnlig naar man derigennem kan afhjælpe noget, som med større eller mindre Ret, eftersom man ser det, kan betegnes som en stor Ubillighed. Jeg er imidlertid, som sagt, ganske af den Mening, at en god Kommunallovgivning er af en langt mere vidtrækkende og langt varigere Betydning end disse andre Lovforslag; uagtet det tilsyneladende staar noget i Baggrunden, tror jeg, at det Lovforslag, vi have for i Dag, er fuldt saa vigtigt som noget af dem, vi have haft, eller noget af dem, vi i samme Anledning kunne faa.